

[Ulrich.]

anstaltninger. Dersom disse to Foranstaltninger ikke gør det rentabelt, kan man ikke gøre det rentabelt. Men hvad var disse to Foranstaltninger? Jeg maa gøre det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen opmærksom paa, at det var disse to bestemte, at Rigsdagen gav Landbruget Produktionsprisen for dets Varer paa Hjemmemarkedet og værnede det mod Dumping udefra. Efter min Overbevisning vil disse to Foranstaltninger gøre Landbruget rentabelt, og dersom det ærede Medlem vil være med til at træffe disse to Foranstaltninger, vil han være med til at gavne det Erhverv, han selv tilhører, paa en betydelig bedre Maade, end han hidtil har været med til det.

Saa udtalte det ærede Medlem, at dette at tage Landbrugets Produktionspriser paa Hjemmemarkedet kunde man ikke gøre, for derved vilde man fordyre Priserne paa Livsformødenheder for den fattige Del af Befolkningen. Det lyder udmærket, og det kan være et udmærket godt Agitationsnummer for ærede Medlemmer af Det radikale Parti at drage Landet rundt med; men det er kun Tomhed, tomt, og tomt og tomt. Thi hvad er det, vi kræver? Vi kræver, at Befolkningen skal give de samme Priser for Landbrugets Varer, som de gav i 1929. Befolkningen lever under akkurat de samme Livsvilkår som dengang, har de samme Lønninger som dengang. Med hvilken Ret kan den da kræve, at Landmændene skal sælge deres Varer til en betydelig Underpris? Ikke med nogen som helst Ret. Og Befolkningen gør det heller ikke. Jeg tillader mig at paa-staa, at ikke et Menneske i dette Land vil vægre sig ved at give de Priser paa Landbrugets Varer, som man gav i 1929; naar man derigennem kan hjælpe dette Erhverv op igen til at være et Erhverv, der kan løbe rundt.

Til det ærede Medlem, der talte for Retsforbundet, Hr. Oluf Pedersen, vil jeg gerne sige, at de Udtalelser, han fremsatte om mit Partis Politik og om de foreliggende Lovforslags Betydning for Udstykningen, og de Beregninger, han anstillede over det mindre Landbrug og over det større Landbrug med Hensyn til de foreliggende Lovforslag, var saa forvirrede, og hans Tale aabenbarede et saadant Ukendskab til de Forhold, han talte om, at jeg ikke skal spille Ord paa det ærede Medlem.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal heller ikke spille mange Ord paa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, men jeg anerkender, at han selv indrømmer, at det er nødvendigt,

at de Tal, han opgiver her, bliver bearbejdet andre Steder. Jeg tænker, at Udvalget vil være ham behjælpeligt, hvis det ved en anden Lejlighed skulde være paakrævet, at de Tal, han opgiver her, bliver korri-geret.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der aabenbart har forlagt den konservative Agitationsuge herind, idet han talte om en Del Ting, som kun havde meget lidt at gøre med de Lovforslag, vi har til Behandling her, fremhævede navnlig, at det, som havde medført, at Landbokommissionens Forslag ikke var gennemført, var Sammenkædningen med Rentespørgsmaalet og Spørgsmaalet om Støtte til de arbejdsløse. Jeg gør dog det ærede Medlem Hr. Korsgaard opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Renten var nøje knyttet til den Indstilling, som Landbokommissionen kom med, og jeg tror ikke, der er ret mange, der vil give det ærede Medlem Ret i, at Renteproblemet kunde løses uden Lovgivningsforanstaltninger — i saa Fald havde det Spørgsmaal ligget anderledes i Dag, end det gør —, og der er vistnok kun faa Mennesker, der tror, at Renten i Dag var gaaet ned til det, den er, hvis ikke Rigsdagen havde beskæftiget sig med Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Kyed har ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard stadig beklaget sig over, at der til Landbokommissionens Indstilling, da Lovforslagene kom frem her i Rigsdagen, var knyttet Kravet om Støtteforanstaltninger for de arbejdsløse gaende ud paa, at den Hjælp, som de arbejdsløse skulde oppebære, skulde gives som Støtte til Arbejdsløshedskasserne, hvilket med andre Ord vilde sige, at man søgte at lette Kommunernes Byrder ved, at Staten overtog en Del af dem. Det ærede Medlem sagde, at denne Sammenkædning kunde man ikke anerkende. Jeg kan ikke forstaa denne Tale af de to ærede Medlemmer, der nu gentagne Gange har været med til at gennemføre Kriseforanstaltninger her i Rigsdagen og hver Gang paa samme Grundlag som nu, idet der har været Tale om Hjelpeforanstaltninger baade til Landbruget og til andre. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard burde læse, hvad hans Partiformand sagde i 1931 over for det daværende Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Han udtalte, at han fandt det fuldkommen rigtigt og begrundet, naar Kriseforanstaltninger i saa stort Omfang skulde gennemføres, at man da tog rimeligt Hensyn baade til de arbejdsløse og til Landbruget.

Jeg er enig med det ærede Medlem